

- **Wat is het Boomkikkerproject.**

De boomkikker is een bedreigde soort in Nederland en Vlaanderen. Zijn status als doelsoort van verschillende overheden en als Rode-lijstsoort is daarvan het bewijs. Aan weerszijden van de West-Vlaamse en Zeeuwse provinciegrens houden enkele van de bedreigde populaties van de zeldzame boomkikker stand. In West-Vlaanderen beperkt het verspreidingsgebied zich tot de duinpolderovergang in de gemeente Knokke-Heist. Het betreft een restpopulatie van naar schatting zeventig roepende mannetjes. In Zeeuws-Vlaanderen houden ze stand in de Kievittepolder, de wallen van Retranchement en de stadswallen van Aardenburg. Daar bevindt zich een fragiele, maar stabiele restpopulatie van ongeveer 300 roepende boomkikkermannetjes. Oost-Vlaanderen rouwt om het verlies van deze kikkersoort.

Vanuit de natuurverenigingen werd destijds een grensoverschrijdend actieplan opgemaakt om de boomkikker te redden en het voortbestaan van de verschillende populaties aan weerszijden van de grens veilig te stellen. Zowel de afdelingen van Natuurpunt Damme en Knokke-Heist, de vereniging 't Duumpje, Stichting 't Zeeuwse Landschap en Landschapsbeheer Zeeland sloegen de handen in elkaar en maakten concrete plannen en zochten financiering voor de realisatie ervan.

Ook de gezamenlijke overheden ondernamen acties voor de aanleg van nieuwe poelen en voor de verbetering van het biotoop voor de boomkikker. Dit resulteerde vrij snel in de aanleg of de heraanleg van niet minder dan honderd poelen in de gehele grensoverschrijdende Zwinstreek. Ook in de kerngebieden werd een specifiek beheer ingesteld. In Zeeland is met deze gezamenlijke inspanningen de achteruitgang van de populatie hoogstwaarschijnlijk gestopt. In Vlaanderen is het afwachten of de inspanningen in de nabije toekomst een positieve invloed zullen hebben op de populatie.

Na het uitwerken van het gezamenlijke grensoverschrijdende plan is elk op zijn terrein, aan beide zijden van de grens aan de slag gegaan. Poelen werden gegraven, hagen en struweel aangelegd. Maar de contacten aan weerszijden van de grens vervaagden. De oprichting van het Boomkikkerfonds in 1998 gaf echter een nieuwe impuls aan het grensoverschrijdend overleg. In mei 2002 werden enkele realisaties aan weerszijden van de grens bezocht met de gezamenlijke partners. Hier werden ook de eerste afspraken gemaakt voor een vernieuwde grensoverschrijdende samenwerking.

De vaststelling was alvast dat naast de inspanningen van de verschillende overheden en organisaties, ook heel veel afhankelijk is van de good-will en bereidheid van particuliere grondeigenaars en landbouwers. Na het veiligstellen van de biotopen van de boomkikker in de 'kerngebieden' is immers de verdere verspreiding en verbreiding van de soort net buiten deze gebieden dé uitdaging.

Draagvlak en attitudewijziging bij grondeigenaars, burgers, buurtbewoners, tuineigenaars, landbouwers enz. zijn noodzakelijk om deze verruimde doelstelling waar te maken. Via gezamenlijk overleg, informatieuitwisseling, doelgroepgerichte communicatie, ... hopen de partners deze specifieke doelgroepen te sensibiliseren en warm te maken voor inspanningen in hun eigen buurt of woonomgeving.

De partners wensen een reeks van acties uit te voeren 'in de communicatieve sfeer' die aanvullende zijn op de programma's voor inrichting en beheer. De acties zijn zowel intern als extern van aard. Intern dient o.a. een goede structuur gevonden voor informatieuitwisseling, overleg en afstemming tussen de verschillende partners. Extern ligt het accent op de doelgroepencommunicatie. De geplande communicatieve acties vormen het voorwerp van een gezamenlijk grensoverschrijdend project. Dit project kan eventueel geheel of gedeeltelijk worden gefinancierd binnen het kader van 'Van Mens tot mens – over de grens', ook beter gekend als 'People-to-people'.